

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 19ης Μαρτίου 1996 *

Στην υπόθεση C-25/94,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Jörn Sack, νομικό σύμβουλο, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

προσφεύγουσα,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενου από τους Rüdiger Bandilla, διευθυντή της Νομικής Υπηρεσίας, και Felix van Craeynest, νομικό σύμβουλο, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Bruno Eynard, διευθυντή της διευθύνσεως νομικών υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad Adenauer,

καθού,

υποστηριζομένου από το

Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, εκπροσωπούμενου από τον John E. Collins, του Treasury Solicitor's Department, επικουρούμενο από τον Richard Plender, QC, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία του Ηνωμένου Βασιλείου, 14, boulevard Roosevelt,

παρεμβαίνον,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως του Συμβουλίου «Αλιείας», της 22ας Νοεμβρίου 1993, περί απονομής στα κράτη μέλη του δικαιώματος ψήφου στα πλαίσια της Οργανώσεως Τροφίμων και Γεωργίας των Ηνωμένων Εθνών, προκειμένου να εγκριθεί η συμφωνία για την προαγωγή της τηρήσεως, εκ μέρους των αλιευτικών σκαφών, των διεθνών μέτρων διατηρήσεως και διαχειρίσεως στην ανοικτή θάλασσα,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J.-P. Puissochet και G. Hirsch, προέδρους τμήματος, G. F. Mancini, F. A. Schockweiler (εισηγητή), J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J. L. Murray, H. Ragnemalm και L. Sevón, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs

γραμματέας: D. Louterman-Hubeau, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις αγορεύσεις των διαδίκων κατά τη συνεδρίαση της 27ης Ιουνίου 1995,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 26ης Οκτωβρίου 1995,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 24 Ιανουαρίου 1994, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζήτησε, δυνάμει του

άρθρου 173 της Συνθήκης ΕΚ, την ακύρωση της αποφάσεως του Συμβουλίου «Αλιείας», της 22ας Νοεμβρίου 1993, περί απονομής στα κράτη μέλη του δικαιώματος ψήφου στα πλαίσια της Οργανώσεως Τροφίμων και Γεωργίας των Ηνωμένων Εθνών (στο εξής: ΟΤΓ), προκειμένου να εγκριθεί η συμφωνία για την προαγωγή της τηρήσεως, εκ μέρους των αλιευτικών σκαφών, των διεθνών μέτρων διατηρήσεως και διαχειρίσεως στην ανοικτή θάλασσα (στο εξής: συμφωνία).

- 2 Με απόφαση της 26ης Νοεμβρίου 1991, η οποία ελήφθη σύμφωνα με το άρθρο ΙΙ, παράγραφοι 3 και 5, της καταστατικής πράξεώς της, σχετικά με την προσχώρηση περιφερειακής οργανώσεως οικονομικής ολοκληρώσεως, η ΟΤΓ δέχθηκε ως μέλος της την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα, ομού με τα κράτη μέλη της.
- 3 Κατ' εφαρμογήν του άρθρου ΙΙ, παράγραφος 5, της καταστατικής πράξεως και του αντιστοίχου άρθρου XLIV του γενικού κανονισμού της ΟΤΓ, η Κοινότητα προέβη σε δήλωση με την οποία διευκρίνισε ότι είναι αποκλειστικά αρμόδια, μεταξύ άλλων, επί όλων των θεμάτων που αφορούν την αλιεία και αποσκοπούν στη διασφάλιση της προστασίας των αλιευτικών πεδίων και της διατηρήσεως των βιολογικών πόρων της θάλασσας.
- 4 Όσον αφορά τα συνδεόμενα με την ιδιότητα του μέλους δικαιώματα, ο γενικός κανονισμός της ΟΤΓ προβλέπει στο άρθρο XLI, παράγραφοι 2 και 3 αυτού, σύστημα ασκήσεώς τους, διαζευκτικώς, από την οργάνωση μέλος και τα κράτη μέλη αυτής υπό τους ακόλουθους όρους:

«2. Πριν από κάθε συνεδρίαση της Οργανώσεως, η οργάνωση μέλος ή τα κράτη μέλη της δηλώνουν ποιος, μεταξύ της οργάνωσης μέλους και των κρατών μελών της, έχει αρμοδιότητα για κάθε συγκεκριμένο θέμα που πρόκειται να εξεταστεί κατά τη συνεδρίαση και ποιος, μεταξύ της οργάνωσης μέλους και των κρατών μελών της, θα ασκήσει το δικαίωμα ψήφου όσον αφορά κάθε επιμέρους θέμα της ημερησίας διατάξεως.

3. Οσάκις ένα θέμα της ημερησίας διατάξεως καλύπτει τόσο ζητήματα για τα οποία έχει μεταβιβαστεί αρμοδιότητα στην οργάνωση μέλος όσο και ζητήματα τα οποία εμπήτουν στην αρμοδιότητα των κρατών μελών της, στη συζήτηση

μπορούν να μετέχουν τόσο η οργάνωση μέλος όσο και τα κράτη μέλη της. Σε τέτοιες περιπτώσεις, κατά τη λήψη των αποφάσεων, λαμβάνονται υπόψη κατά τη συνεδρίαση μόνον οι παρεμβάσεις του μέλους το οποίο έχει δικαίωμα ψήφου.»

- 5 Στις 19 Δεκεμβρίου 1991 το Συμβούλιο και η Επιτροπή συνήψαν διακανονισμό «σχετικά με την προετοιμασία των συνεδριάσεων της ΟΤΓ καθώς και τις παρεμβάσεις και την ψηφοφορία» (στο εξής: διακανονισμός).
- 6 Ο διακανονισμός εγκαθιδρύει μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών διαδικασία συντονισμού για την άσκηση των αρμοδιοτήτων ή για τις παρεμβάσεις επί συγκεκριμένου θέματος.

Κατά τα σημεία 1.12 και 1.13 του διακανονισμού:

«1.12. Ελλείψει συμφωνίας μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών (...), το ζήτημα επιλύεται σύμφωνα με την προβλεπόμενη στη Συνθήκη διαδικασία και τη συμπεφωνημένη πρακτική. Ελλείψει συμφωνίας επί της βάσεως αυτής, το ζήτημα υποβάλλεται στην Επιτροπή Μονίμων Αντιπροσώπων (στο εξής: EMA).

1.13. Οι διαλαμβανόμενες στο σημείο 1.12 αποφάσεις δεν θίγουν τις αντίστοιχες αρμοδιότητες της Επιτροπής και των κρατών μελών της.»

- 7 Οι συναφείς διατάξεις του συστήματος των παρεμβάσεων και της ψηφοφορίας κατά τις συνεδριάσεις της ΟΤΓ αποτελούν αντικείμενο του σημείου 2, το οποίο ορίζει στα υποσημεία 2.1 έως 2.3:

«2.1. Οσάκις ένα θέμα της ημερησίας διατάξεως αφορά ζητήματα εμπύπτοντα στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Κοινότητας, η Επιτροπή παρεμβαίνει και ψηφίζει για λογαριασμό της Κοινότητας.

2.2. Οσάκις ένα θέμα της ημερησίας διατάξεως αφορά ζητήματα εμπύπτοντα στην αρμοδιότητα των κρατών μελών, αυτά παρεμβαίνουν και ψηφίζουν.

2.3. Οσάκις ένα θέμα της ημερησίας διατάξεως αφορά ζητήματα εμπύπτοντα στην αρμοδιότητα τόσο των κρατών μελών όσο και της Κοινότητας, καταβάλλεται προσπάθεια επιτεύξεως κοινής θέσεως διά συναινέσεως. Αν η επίτευξη κοινής θέσεως είναι εφικτή:

— η Προεδρία εκφράζει την κοινή θέση όταν το επίμαχο ζήτημα κείται εκτός του πεδίου της αποκλειστικής αρμοδιότητας της Κοινότητας. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή μπορούν να λαμβάνουν τον λόγο προκειμένου να υποστηρίξουν και/ή να συμπληρώσουν τη δήλωση της Προεδρίας. Τα κράτη μέλη ψηφίζουν σύμφωνα με την κοινή θέση.

— η Επιτροπή εκφράζει την κοινή θέση όταν το επίμαχο ζήτημα κείται εντός του πεδίου της αποκλειστικής αρμοδιότητας της Κοινότητας. Τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν τον λόγο προκειμένου να υποστηρίξουν και/ή να συμπληρώσουν τη δήλωση της Επιτροπής. Η Επιτροπή ψηφίζει σύμφωνα με την κοινή θέση.»

- 8 Η ΟΤΓ εκπόνησε σχέδιο «συμφωνίας περί της ανυψώσεως σημαίας από τα σκάφη που αλιεύουν στην ανοικτή θάλασσα προς προαγωγή της τηρήσεως των διεθνών μέτρων διατηρήσεως και διαχειρίσεως».

- 9 Λόγω της αρμοδιότητας των κρατών μελών σε θέματα νηολογήσεως πλοίων, η Επιτροπή πρότεινε στο Συμβούλιο, προκειμένου να εγκριθεί το εν λόγω σχέδιο συμφωνίας, το σύστημα της συναρμοδιότητας. Πάντως, πρότεινε το δικαίωμα ψήφου να δοθεί στην Κοινότητα, δεδομένου ότι οι ουσιώδεις διατάξεις της συμφωνίας ενέπιπταν, δυνάμει της διατηρήσεως και διαχειρίσεως των αλιευτικών πόρων, στην κοινοτική αρμοδιότητα.
- 10 Ενώ όμως η Επιτροπή και τα κράτη μέλη συμφωνούσαν επί της συναρμοδιότητας, διχογνωμούσαν ως προς το ζήτημα του δικαιώματος της ψήφου.
- 11 Κατά τον διακανονισμό, η ΕΜΑ ενέκρινε στις 16 Μαρτίου 1993 το σύστημα της απονομής του δικαιώματος ψήφου στα κράτη μέλη. Αντίστοιχη δήλωση διαβίβασε η Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου στην ΟΤΓ ενόψει της 103ης συνόδου του Συμβουλίου του Ιουνίου 1993.
- 12 Κατά την εν λόγω σύνοδο, οι διαπραγματεύσεις κατέληξαν στην απάλειψη από το σχέδιο συμφωνίας των ρητρών περί νηολογήσεως και χορηγήσεως της σημαίας.
- 13 Ακολούθως, εκπονήθηκε νέο σχέδιο τιτλοφορούμενο «Συμφωνία για την προαγωγή της τηρήσεως, εκ μέρους των αλιευτικών σκαφών, των διεθνών μέτρων διατηρήσεως και διαχειρίσεως στην ανοικτή θάλασσα». Το εν λόγω σχέδιο εγκαθιδρύει σύστημα επιτρέπον την αλιεία στην ανοικτή θάλασσα μέσω αδείας που χορηγεί το κράτος της σημαίας, με σκοπό να γίνουν σεβαστοί οι διεθνείς κανόνες περί διατηρήσεως και διαχειρίσεως.
- 14 Στις 24 Σεπτεμβρίου 1993, η Επιτροπή πρότεινε εκ νέου στα κράτη μέλη, για την έγκριση του ανωτέρω σχεδίου συμφωνίας, το σύστημα της συναρμοδιότητας με την απονομή του δικαιώματος ψήφου στην Κοινότητα.

- 15 Ελλείψει συμφωνίας, η ΕΜΑ διατύπωσε στις 21 Οκτωβρίου 1993 την εκτίμηση ότι η προς διαβίβαση στην ΟΤΓ δήλωση έπρεπε να φέρει την ένδειξη «συναρμοδιότητα — ψήφος των κρατών μελών».
- 16 Η δήλωση αυτή διαβιβάστηκε από την Επιτροπή στην ΟΤΓ πριν αρχίσει η 104η σύνοδος του Συμβουλίου της ΟΤΓ, από 2 έως 5 Νοεμβρίου 1993, και η 27η σύνοδος της Συνδιασκέψεως της ΟΤΓ, από 6 έως 25 Νοεμβρίου 1993, κατά τη διάρκεια της οποίας επρόκειτο να εγκριθεί το σχέδιο συμφωνίας.
- 17 Κατά τη σύνοδο του Συμβουλίου «Αλιείας» της 22ας Νοεμβρίου 1993, η Επιτροπή κάλεσε το Συμβούλιο να εγκρίνει την ακόλουθη δήλωση:

«Το Συμβούλιο διαπιστώνει ότι το σχέδιο συμφωνίας που υποβλήθηκε στη Συνδιάσκεψη προς έγκριση αφορά τη διατήρηση και διαχείριση των αλιευτικών πόρων της ανοικτής θάλασσας, μέσω συστήματος αδειών και όχι πλέον μέσω ρυθμίσεως της χορηγήσεως ή της αλλαγής σημαίας, όπως προβλεπόταν αρχικά.

Υπό τις περιστάσεις αυτές, το εν λόγω σχέδιο συμφωνίας, το οποίο περιλαμβάνει και ορισμένες διατάξεις περί παροχής αρωγής στις αναπτυσσόμενες χώρες, εμπίπτει κατά τα ουσιώδη, αν όχι εξ ολοκλήρου, στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Κοινότητας και φυσιολογικά θα έπρεπε να εγκριθεί εξ ονόματος αυτής με ψήφο της Επιτροπής.

Στο μέλλον, ο χειρισμός φακέλων παρομοίας φύσεως, κατά περίπτωση, επιβάλλεται να γίνεται σύμφωνα με το σημείο 2.1 ή με το σημείο 2.3, δεύτερη περίπτωση, του διακανονισμού (...).»

18 Όπως προκύπτει από τα πρακτικά της συνόδου του, το Συμβούλιο «επιβεβαίωσε το περιεχόμενο της απόφασης που έλαβε η ΕΜΑ» και «αρνήθηκε να εγκρίνει την προτεινόμενη από την Επιτροπή δήλωση».

19 Επίσης, το Συμβούλιο «διαπίστωσε ότι τα ζητήματα ουσίας όσον αφορά την αρμοδιότητα και την άσκηση του δικαιώματος ψήφου, θέματα αποτελούντα αντικείμενο της μελλοντικής συμφωνίας, δεν είχαν διευθετηθεί. Κάλεσε την ΕΜΑ να επανεξετάσει το ζήτημα αυτό σε ευθετότερο χρόνο».

20 Στις 24 Νοεμβρίου 1993, η Συνδιάσκεψη της ΟΤΓ ενέκρινε το κείμενο του σχεδίου συμφωνίας με τη θετική ψήφο και των κρατών μελών της Κοινότητας.

Επί του παραδεκτού

21 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από το Ηνωμένο Βασίλειο, προβάλλει ένσταση απαραδέκτου.

22 Το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι το ζήτημα του δικαιώματος ψήφου επιλύθηκε οριστικά από την ΕΜΑ στις 21 Οκτωβρίου 1993, σύμφωνα με τον διακανονισμό. Κατά τη σύνοδο του της 22ας Νοεμβρίου 1993, το Συμβούλιο περιορίστηκε στο να επικυρώσει την απόφαση της ΕΜΑ, χωρίς να εκδώσει πράξη κατά την έννοια του άρθρου 173 της Συνθήκης. Ακόμη και αν υποτεθεί ότι το Συμβούλιο εξέδωσε τυπική απόφαση, αυτή θα ήταν απλώς επιβεβαιωτική της προγενέστερης απόφασης της ΕΜΑ.

23 Η Επιτροπή αντιτείνει ότι έργο της ΕΜΑ είναι η προετοιμασία των εργασιών του Συμβουλίου και ότι οι αποφάσεις της καθίστανται οριστικές μόνον αφού

επικυρωθούν από το Συμβούλιο. Ο διακανονισμός δεν απέκλειε το ενδεχόμενο να επιληφθεί το Συμβούλιο σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών.

- 24 Συναφώς, πρέπει να τονιστεί ότι το άρθρο 145 της Συνθήκης προβλέπει ότι το Συμβούλιο διαθέτει εξουσία λήψεως αποφάσεων.
- 25 Το άρθρο 151, παράγραφος 1, της Συνθήκης, το οποίο εντάσσεται στο τμήμα που αφορά το Συμβούλιο, ορίζει ότι έργο της ΕΜΑ είναι η προετοιμασία των εργασιών του Συμβουλίου και η εκτέλεση των εντολών του Συμβουλίου.
- 26 Από τις εν λόγω διατάξεις προκύπτει ότι η ΕΜΑ δεν αποτελεί θεσμικό όργανο των Κοινοτήτων στο οποίο η Συνθήκη απονέμει ίδιες αρμοδιότητες, αλλά όργανο που επικουρεί το Συμβούλιο, επιτελώντας για το τελευταίο καθήκοντα προετοιμασίας και εκτελέσεως.
- 27 Το έργο της εκτελέσεως των εντολών που της αναθέτει το Συμβούλιο δεν παρέχει στην ΕΜΑ την ευχέρεια να ασκεί την εξουσία λήψεως αποφάσεων που ανήκει, κατά τη Συνθήκη, στο Συμβούλιο.
- 28 Όπως προκύπτει από τις προηγούμενες σκέψεις, η ΕΜΑ δεν κατέστη δυνατό να εκδώσει, στις 21 Οκτωβρίου 1993, απόφαση επί του ζητήματος του δικαιώματος ψήφου και υπό τις περιστάσεις αυτές η ψηφοφορία του Συμβουλίου, της

22ας Νοεμβρίου 1993, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως επικύρωση προγενέστερης απόφασως της ΕΜΑ.

- 29 Όσον αφορά το επιχείρημα του Συμβουλίου ότι δεν εξέδωσε πράξη κατά την έννοια του άρθρου 173 της Συνθήκης, υπενθυμίζεται ότι η προσφυγή ακυρώσεως πρέπει να μπορεί να στρέφεται κατά όλων των πράξεων των οργάνων, ανεξάρτητα από τη φύση ή τον τύπο τους, οι οποίες αποσκοπούν στην παραγωγή εννόμων αποτελεσμάτων [βλ., ιδίως, σχετικά με τη σύναψη διεθνούς συνθήκης, την απόφαση της 31ης Μαρτίου 1971 στην υπόθεση 22/70, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, γνωστή ως «AETR» (Ευρωπαϊκή Συμφωνία επί των οδικών μεταφορών), Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 729, σκέψη 42].
- 30 Το Συμβούλιο υποστηρίζει συναφώς ότι, αν υποθεθεί ότι πρόκειται περί αποφάσεως, αυτή έχει αμιγώς δικονομικό ή τυπικό χαρακτήρα, ο οποίος δεν ήταν δυνατό να θίξει τα δικαιώματα της Επιτροπής ή την κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ της Κοινότητας και των κρατών μελών της.
- 31 Η Επιτροπή αντιτείνει ότι η απόφαση του Συμβουλίου αποστερεί οριστικώς την Κοινότητα του δικαιώματός της ψήφου προς έγκριση του σχεδίου συμφωνίας. Κατά την ημερομηνία της αποφάσεως, η Συνδιάσκεψη της ΟΤΓ δεν είχε ακόμη περατώσει τις εργασίες της, με αποτέλεσμα η εν λόγω απόφαση να έχει επίπτωση επί της ασκήσεως των αρμοδιοτήτων της Κοινότητας στα πλαίσια της ΟΤΓ. Τέλος, η απόφαση του Συμβουλίου και η δοθείσα από τα κράτη μέλη ψήφος παραπλάνησε τα τρίτα κράτη ως προς την αρμοδιότητα της Κοινότητας.
- 32 Συναφώς, πρέπει να αναγνωριστεί ότι η ψήφος του Συμβουλίου παράγει έννομα αποτελέσματα σε πλείονα επίπεδα.
- 33 Πρώτον, αναγνώρισε στα κράτη μέλη το δικαίωμα να συμμετάσχουν, αποκλείοντας την Κοινότητα, στην οριστική έγκριση της συμφωνίας, η οποία συνιστά ουσιώδες στάδιο στη διαδικασία συνάψεως μιας υπό διαπραγμάτευση διεθνούς συνθήκης στο πλαίσιο ενός διεθνούς οργανισμού, σύμφωνα προς το

άρθρο 9 της Συμβάσεως της Βιέννης, της 23ης Μαΐου 1969, περί του Δικαίου των Συνθηκών. Αναγνωρίζοντας στα κράτη μέλη την εξουσία λήψεως της τελικής αποφάσεως επί του περιεχομένου της συμφωνίας, η ψήφος του Συμβουλίου έθιξε τα δικαιώματα της Κοινότητας που συνδέονται με την ιδιότητά της ως μέλους της ΟΤΓ.

34 Δεύτερον, κατ' εφαρμογήν του σημείου 2.3 του διακανονισμού, με την εν λόγω ψήφο απαγορεύθηκε στην Επιτροπή να διατυπώσει κοινή θέση, υπό την έννοια ότι της επιτράπη απλώς να παρέμβει για να υποστηρίξει και/ή να συμπληρώσει τη δήλωση της Προεδρίας. Δεδομένου ότι το περιεχόμενο της συμφωνίας μπορούσε ακόμη να τροποποιηθεί μέχρι την έγκριση του κειμένου, η απονομή του δικαιώματος ψήφου στα κράτη μέλη εμπόδισε την Κοινότητα να παρέμβει λυσιτελώς στα πλαίσια των συζητήσεων που προηγούνταν ενδεχομένως της οριστικής θεσπίσεως του κειμένου της συμφωνίας.

35 Τρίτον, δυνάμει του διακανονισμού, η ψήφος εκ μέρους των κρατών μελών, σύμφωνα με την κοινή θέση, δημιούργησε την εντύπωση στα τρίτα κράτη και στην ΟΤΓ ότι κατ' ουσίαν το αντικείμενο της συμφωνίας δεν ενέπιπτε στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Κοινότητας.

36 Όπως προκύπτει από το άρθρο ΧLI, παράγραφος 2, του γενικού κανονισμού της ΟΤΓ, η άσκηση του δικαιώματος ψήφου, όσον αφορά ένα θέμα της ημερησίας διατάξεως, είναι ενδεικτική του ποιος συγκεκριμένα, η οργάνωση μέλος της ΟΤΓ ή τα κράτη μέλη της πρώτης, έχουν αρμοδιότητα επί του συγκεκριμένου ζητήματος. Επομένως, η άσκηση του δικαιώματος ψήφου εκ μέρους των κρατών μελών έχει επιπτώσεις επί της αρμοδιότητας εκτελέσεως της συμφωνίας και συνάψεως μεταγενεστέρων συμφωνιών επί του ίδιου ζητήματος.

37 Επομένως, η ψήφος του Συμβουλίου συνεπήχθη έννομα αποτελέσματα στις σχέσεις μεταξύ της Κοινότητας και των κρατών μελών της, μεταξύ των

οργάνων και, τέλος, μεταξύ της Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και άλλων υποκειμένων του διεθνούς δικαίου, ιδίως της ΟΤΓ και των κρατών μελών της, αφετέρου. Επομένως, συνιστά πράξη κατά την έννοια του άρθρου 173 της Συνθήκης.

38 Η διαπίστωση αυτή δεν θίγεται από τη καταχωρισμένη στα πρακτικά της συνόδου του Συμβουλίου δήλωση, σύμφωνα με την οποία τα ζητήματα ουσίας, ως προς την αρμοδιότητα και την άσκηση του δικαιώματος ψήφου για θέματα που αποτελούν αντικείμενο της μελλοντικής συμφωνίας, δεν έχουν διευθετηθεί. Πράγματι, η δήλωση αυτή δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη για να προσδιοριστεί το περιεχόμενο της αποφάσεως του Συμβουλίου, δεδομένου ότι το περιεχόμενό της δεν απαντά στο κείμενο της επίδικης αποφάσεως και υπό την έννοια αυτή στερείται νομικής σημασίας (βλ. απόφαση της 26ης Φεβρουαρίου 1991 στην υπόθεση C-292/89, Antonissen, Συλλογή 1991, σ. I-745, σκέψη 18).

39 Από τα προηγηθέντα προκύπτει ότι η ένσταση απαραδέκτου είναι απορριπτέα.

Επί της ουσίας

40 Κατ' αρχάς, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι οι διάδικοι στην παρούσα δίκη δεν αμφισβητούν την ύπαρξη συναρμοδιότητας ούτε το ότι υπήρξε συμφωνία περί κοινής θέσεως, αλλά διχογνωμούν επί του ζητήματος αν η υποβληθείσα στη Συνδιάσκεψη της ΟΤΓ προς έγκριση συμφωνία αφορά ζήτημα εμπύκτον κατ' ουσίαν στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Κοινότητας.

41 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι η Κοινότητα διαθέτει, σε ενδοκοινοτικό επίπεδο, την εξουσία λήψεως οποιουδήποτε μέτρου με σκοπό τη διατήρηση των βιολογικών πόρων της θάλασσας (απόφαση της 14ης Ιουλίου 1976 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις 3/76, 4/76 και 6/76, Kramer κ.λπ., Συλλογή τόμος 1976, σ. 475).

- 42 Κατά πάγια νομολογία, όπως προκύπτει από τις υποχρεώσεις και τις εξουσίες που καθιέρωσε στο εσωτερικό επίπεδο το κοινοτικό δίκαιο, με αποδέκτη τα όργανα της Κοινότητας, η ίδια έχει αρμοδιότητα να αναλαμβάνει διεθνείς δεσμεύσεις προς διατήρηση των θαλασσίων πόρων (προαναφερθείσα απόφαση Kramer κ.λπ., σκέψη 33).
- 43 Κατόπιν αυτού, στη δήλωση περί αρμοδιότητας που υπέβαλε στην ΟΤΓ κατά τον χρόνο προσχωρήσεώς της, η Κοινότητα διευκρίνισε ότι διαθέτει αποκλειστική αρμοδιότητα σε όλα τα ζητήματα που αφορούν την αλιεία με σκοπό τη διασφάλιση της προστασίας των αλιευτικών πεδίων και τη διατήρηση των βιολογικών πόρων της θάλασσας.
- 44 Όπως προκύπτει εξάλλου από πάγια νομολογία όσον αφορά την ανοικτή θάλασσα, η Κοινότητα διαθέτει, στα θέματα που εμπίσπτουν στις απονεμημένες στην ίδια εξουσίες, την αυτή κανονιστική αρμοδιότητα με εκείνη που αναγνωρίζει το διεθνές δίκαιο στο κράτος της σημαίας ή της νηολογήσεως του πλοίου (απόφαση της 24ης Νοεμβρίου 1993 στην υπόθεση C-405/92, Mondiet, Συλλογή 1993, σ. I-6133, σκέψη 12).
- 45 Στην προκειμένη περίπτωση, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, κατά τον χρόνο κατά τον οποίο το Συμβούλιο εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση, το υποβληθέν προς έγκριση στη Συνδιάσκεψη της ΟΤΓ σχέδιο συμφωνίας αποσκοπούσε κατ' ουσίαν στην τήρηση, εκ μέρους των αλιευτικών σκαφών, των διεθνών μέτρων διατηρήσεως και διαχειρίσεως στην ανοικτή θάλασσα και δεν περιελάμβανε πλέον τις διατάξεις περί της χορηγήσεως της σημαίας επί των οποίων θεμελίωσε το Συμβούλιο την άποψή του ότι η συμφωνία δεν ενέπιπτε, κατ' ουσίαν, στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Κοινότητας.
- 46 Συναφώς, το Συμβούλιο κακώς υποστηρίζει ότι η άδεια αλιείας στην ανοικτή θάλασσα, χορηγούμενη από τα κράτη μέλη, υπό την προϋπόθεση της τηρήσεως των μέτρων διατηρήσεως και διαχειρίσεως, επιτελεί λειτουργίες παρεμφερείς

προς τη χορήγηση της σημαίας. Συγκεκριμένα, όπως υπογράμμισε η Επιτροπή, η άδεια αλιεύσεως συνιστά παραδοσιακό τρόπο διαχείρισεως των αλιευτικών πόρων που παρέχει ιδίως στα αλιευτικά σκάφη πρόσβαση στα ύδατα και στους πόρους και διακρίνεται, συνακόλουθα, θεμελιωδώς από τις γενικές προϋποθέσεις που μπορούν να θέτουν, σύμφωνα με τις διατάξεις του διεθνούς δικαίου, τα κράτη μέλη προκειμένου να απονέμουν σε όλους τους τύπους πλοίων το δικαίωμα να φέρουν τη σημαία τους.

47 Ως προς τις διατάξεις περί της θεσπίσεως ποινικών κυρώσεων ή περί της αρωγής προς τις αναπτυσσόμενες χώρες, οι οποίες, κατά το Συμβούλιο, εμπίπτουν στην αρμοδιότητα των κρατών μελών, όπως εμφανίζεται, εν πάση περιπτώσει, δεν κατέχουν πρωτεύουσα θέση στο σχέδιο συμφωνίας.

48 Επιβάλλεται συναφώς η υπόμνηση ότι, οσάκις προκύπτει ότι ο τομέας τον οποίο διέπει μια συμφωνία ή μια σύμβαση εμπίπτει εν μέρει στην αρμοδιότητα της Κοινότητας και εν μέρει στην αρμοδιότητα των κρατών μελών, πρέπει να διασφαλίζεται στενή συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και των κοινοτικών οργάνων τόσο κατά τις διαπραγματεύσεις και κατά τη σύναψή της όσο και κατά την εκτέλεση των αναληφθεισών με αυτή δεσμεύσεων. Η υποχρέωση συνεργασίας απορρέει από την ανάγκη ενιαίας διεθνούς εκπροσωπήσεως της Κοινότητας (διάσκεμμα 1/78 της 14ης Νοεμβρίου 1978, Rec. 1978, σ. 2151, σκέψεις 34 έως 36, γνωμοδότηση 2/91, της 19ης Μαρτίου 1993, Συλλογή 1993, σ. I-1061, σκέψη 36, και γνωμοδότηση 1/94, της 15ης Νοεμβρίου 1994, Συλλογή 1994, σ. I-5267, σκέψη 108). Εναπόκειται στα κοινοτικά όργανα και στα κράτη μέλη η λήψη όλων των αναγκαίων μέτρων για τη βέλτιστη διασφάλιση της συνεργασίας αυτής (προπαρατεθείσα γνωμοδότηση 2/91, σκέψη 38).

49 Στην προκειμένη περίπτωση, πρέπει να θεωρηθεί ότι το σημείο 2.3 του διακανονισμού, ο οποίος συνήφθη μεταξύ του Συμβουλίου και της Επιτροπής, συνιστά την υλοποίηση εντός της ΟΤΓ της ανωτέρω υποχρεώσεως συνεργασίας μεταξύ της Κοινότητας και των κρατών μελών της. Εξάλλου, όπως προκύπτει από τους όρους του διακανονισμού, τα δύο θεσμικά όργανα δεσμεύθηκαν αμοιβαίως. Άλλωστε, το Συμβούλιο ούτε προς στιγμινή κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αμφισβήτησε το περιεχόμενό τους.

- 50 Υπό τις περιστάσεις αυτές, διαπιστώνεται ότι, καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι το σχέδιο συμφωνίας αφορούσε κατ' ουσίαν ζήτημα μη εμπύπτον στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Κοινότητας και απονέμοντας, ως εκ τούτου, το δικαίωμα ψήφου, για την έγκριση του εν λόγω σχεδίου, στα κράτη μέλη, το Συμβούλιο παραβίασε το σημείο 2.3 του διακανονισμού που όφειλε να τηρήσει.
- 51 Κατόπιν αυτού, επιβάλλεται η ακύρωση της αποφάσεως του Συμβουλίου της 22ας Νοεμβρίου 1993.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 52 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Δεδομένου ότι το Συμβούλιο ηττήθη, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα. Σύμφωνα προς το άρθρο 69, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Ηνωμένο Βασίλειο, το οποίο παρενέβη στη δίκη, φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του Συμβουλίου «Αλιείας» της 22ας Νοεμβρίου 1993, περί απονομής στα κράτη μέλη του δικαιώματος ψήφου στα πλαίσια της Οργανώσεως Τροφίμων και Γεωργίας των Ηνωμένων Εθνών, προκει-

μένου να εγκριθεί η συμφωνία για την προαγωγή της τηρήσεως, εκ μέρους των αλιευτικών σκαφών, των διεθνών μέτρων διατηρήσεως και διαχειρίσεως στην ανοικτή θάλασσα.

2) Καταδικάζει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

3) Το Ηνωμένο Βασίλειο φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

Rodríguez Iglesias

Puissochet

Hirsch

Mancini

Schockweiler

Moitinho de Almeida

Kapteyn

Gulmann

Murray

Ragnemalm

Sevón

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 19 Μαρτίου 1996.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

R. Grass

G. C. Rodríguez Iglesias